

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Све што је Господ браћо и сестре чинио за време свога живота на земљи, све што је говорио све је било намењено свима људима. Зато Он често у своје Јеванђељу говори сваки. *Сваки који хоће за многа да иде нека се одрекне себе. Сваки који мене исповеди пред људима исповедићу и ја њега пред Оцем својим небеским.* Дакле, та реч сваки значи односи се на свакога од нас. Јеванђеље Христово се испуњава ево две и више хиљаде година, не само једна ствар из светог Јеванђеља него све што је Господ рекао све се испуњава. Рекао је Господ својим ученицима: *многи ће омрзнути на вас, њеће вас пред судове, пред кнезове, пред власници земаљске али се не бојте. Јер не брините шта ће ње говориће када вас поведе на судове јер ће Дух Свети давати вама премудрости којој се неће моћи противити ни један који на земљи живи.* Зато што је Дух Свети тај који надахњује људе на добра дела, надахњује људе да исповедају своју веру смело и одлучно.

Данас управо славимо једнога таквога дивнога светитеља преподобног Максима исповедника, чије име носи наш отац Максим настојатељ ове свете обитељи, који се целога живота свога борио са лажним учењима, са разним јересима и исповедао име Господа Христа и православну веру пред свима. Пред царевима, пред патријарсима, пред читавим саборима и није се ничега плашио него је остао доследан и истрајан у своје исповедању вере. На крају то своје исповедање вере, своју истрајност у томе, он је и својом крвљу засведочио. Зато се и зове исповедник. Не само да је и устима и језиком исповедао него и животом својим доживљавао и пострадао за своју веру. Он се борио тада против лажних учења која су ширили неки јеретици,

међу којима је био нажалост и патријарх тадашњи и цар, цео сенат. И на једноме сабору њиховоме са једне старне била су четири патријарха, био је цар, цео сенат, стошездесет владика а са друге стране био је сâм свети Максим монах обичан. И он је заиста и пред њима свима исповедио веру своју и утврђивао да су они на кривом путу, да исповедају лажно учење, оно што Христос није оставио. И они су га због тога и казнили страшном казном – да му се одсече језик и десна рука којом је писао и бранио своју веру и послали га у прогонство у неку далеку земљу. Тамо је он, у том прогонству, и скончао као старац од осамдесет и две године.

Ето браћо и сестре тога светитеља данас света Црква прославља а са њим прославља и све оне који су кроз векове били истрајни у својој вери, истрајавали у своме исповедању вере, нису се плашили земаљских власти, оних који власт имају, који моћ имају, који су на положајима а који су нажалост скренули са правога пута. И ми данас овде сабрани заједно са оцем Максимом, који је предстојатељ овога овде Божијега храма, и ми спадамо у неку руку у оне које свет гони, које прогони, и ми смо у неку руку исповедници вере своје. Јер уместо да смо данас сабрани у неком величанственом храму ми смо овде у нашој дивној малој катакомби. Али и овде у пећини, као што се Господ и родио у пећини и у јаслама био положен, тако они свуда тамо где се Његово име верује и исповеда на прави начин. Данас су овде са нама, будите сигурни, свети Максим исповедник, свети Марко Ефески, преподобни Јустин Ћелијски, свети владика Николај и остали из рода нашега који су попут ових дивних светитеља живели своју веру и страдали за своју веру. Није их мали број таквих браћо и сестре, сетите се само оних

седамстотина хиљада страдалника и мученика у Јасеновцу који су за своје име, за своју веру положили главе своје. Али и не само њих него и оне од пре Косова, са Косова и после Косова – Косовске битке, многи и многи су кроз векове од нашег народа страдали и удостојили се ових речи Господњих: *Који исповеди мене њред људима ја ћу њеја исповедиши њред Оцем својим небеским*. Нема веће части, нема веће награде за људе него да нас Господ Христос препозна и призна као своје верне ученике и следбенике.

У то име ја нашем оцу Максиму честитам данашњи имендан, његовог анђела чувара, другог анђела чувара светог Максима исповедника на којег треба и он и сви ми да се угледамо у истрајности, у исповедању наше вере – неустрашиво, храбро и до краја свога живота. Само тако и на нас ће се односити ове речи Господа Христа да ће и Он признати и исповедити нас пред Оцем својим небеским коме нека је слава и хвала кроза све векове и сву вечност.

Амин.